

Geceden Sonra Sabahtan Önce

– Ümit Seyhan · 17 Mayıs 2010

Kurtuluş tutuşmaksa, atıl ateşin sıcacık kollarına
Acı dediğin ateşin bağrından sıçrayansa bağrına
Sök at içinden vicdan dediğini, düşmansa artık sana
Bir boşluğa düş , yaprak gibi savrula savrula

Anlamlar kayıp, yada saklı belki yastık altında
Kaç doğru değişti ,yanlışların kışkacında
Kurulur tuzaklar sinsice, akşamdan sabaha
Git sendelesende, sakın bakma arkana

Viran şehirlerin yoktur imanı,çoğalır hergün yılanı çayanı
Darağacında buluşmakmı?sevdaların amacı
Uzaklardan yakılan bir ağıt çalar hep yıkık kapıları
Kuru bir otun kıvılcımı yakar tüm ormanları

Öfken içinde saplı koca bir mızrak
Çıkartmaya çalışırsan inan çok kanın akacak
Aşk dediğin,palyoçonun elinde süslü bir oyuncak
Gülüşüne aldanırsan bindiğin gemi sığ sularda batacak

Dert dermanın içinde kara bir köle
Kara gölgelerin eğrilti duruşu acıtsada içini beyazın üstünde
Tutun,ufkun ötesindeki yatan kıyamet bile olsa
Yaşama ettiğin tohumların
,yeşerecek geceden sonra sabahtan önce...
Ümit Seyhan